

sentlig Grad for Remissionens idetmindste midlertidige Vedbliven, og disse ere, deels, at den samme Grund, som forrige Aar fornemmelig foranledigede Regjeringen til at forelægge Rigsdagen et Lovforslag om Remissionens Vedbliven endnu 1 Aar, nemlig Hensynet til det Unskelige i, at Slesvigerne ogsaa paa Rigsdagen kunde komme til at yttre sig om en Sag, der i saa høj Grad interesserede dem, desto værre er ligesaa fuldt bestaaende endnu som dengang, deels at Dieblivet til at tilvende Danmark en betydelig Deel af den Handel paa de indenrigske og navnlig Slesvigsk Havne, som tidligere næsten aldeles drevs med Hamborg, under nærværende Forhold synes gunstigt, hvilket dog kun vil kunne skee, naar det ved Remissionen gjøres Danmark muligt at kunne udholde Concurrenzen med Hamborg, men hvilket, naar Remissionen hæves, vil være umuligt, hvorhos det ogsaa i politisk Henseende maa synes høist ønskeligt at foranledige en saa stor Samhandel som muligt mellem Danmark og Slesvig, for i materiel Henseende at knytte begge Landsdele saa meget som muligt sammen; thi de materielle Baand ere dog de, der binde stærkest. Skulde Regjeringen, som Finanzministeriets Skrivelse synes at hentyde paa, agte at lade Remissionen vedblive for de dansk-vestindiske Der, som en midlertidig Erstatning for Regernes Emancipation, i Forbindelse med andre Begunstigelser, saa maa ogsaa Comiteen dert see en aldeles afgjørende Grund for Remissionens Vedbliven for den øvrige transatlantiske Handel; thi i modsat Fald vilde man aabenbart give de dansk-vestindiske Der i Henseende til Sukkerhandelen en endnu større Begunstigelse paa den øvrige transatlantiske Handels Beføstning, end hvoraf de allerede ere i Besiddelse, hvilket Comiteen maatte ansee for en Uretfærdighed.

Den Omstændighed, at man nu i Sverrig staaer i Begreb med at hæve Remissionen, kunde maaskee synes Regjeringen at tale for dens Ophævelse ogsaa her, men ved nærmere Undersøgelse vil man netop komme til det modsatte Resultat. Ligesom det nemlig ligefrem vilde være i Hamborgernes Interesse, om Remissionen hævedes her, saaledes vilde det blive til Danmarks Fordeel, naar Remissionen bli-

ver hævet i Sverrig; thi der vil da aabnes os en ikke ringe Affætning af Colonialvarer til den os nærmest liggende sydvestlige Deel af Sverrig, der vil blive et naturligt Opland for Kjøbenhavn, og netop strax at bemægtige sig denne Handel, inden den kommer i Hamborgernes Hænder, vil være af megen Bigtighed. Nu vil man vel kunne sige, at Kjøbenhavn ogsaa uden Remissionens Vedbliven maatte kunne erhverve sig denne Handel med Sverrig, da Remissionen jo ingen Lettelse er for Transthandelen, men det er dog et Tilfældet, thi for at kunne trække en Handel til sig, udfordres at man kan byde sine Kunder et stort Udvalg, med andre Ord, at der forefindes et stort og velassorteret Lager; men et saadant vil i Regelen kun findes der, hvor en stadig og betydelig Affætning kan ventes, og til paa den ene Side at forskaffe et stort Lager og paa den anden en betydelig Affætning hjælper Remissionen fremfor Alt; thi deels er den en Drivvædder til at gjøre Forretninger, deels sikker den os Affætningen til Forbruget i Danmark og Slesvig; tabes nu denne, og det vil usejlsbart blive Tilfældet, hvis Remissionen hæves, da vil Forraadet af Colonialvarer blive ubetydeligt, og den forventede Handel med Sverrig derigjennem for Storstedelen gaae tabt.

Comiteen kan derfor, efter paa det Nøieste at have overvejet Sagen, ikke Andet end paa det Kraftigste anbefale Remissions-Ånsordningens Vedbliven for det Første i 5 Aar uforandret, ligesom den forøvrigt ganske maa henholde sig til sin Betænkning af 3die April 1848, navnlig med Hensyn til det ringe Pengeofer, som Remissionen med Hensyn til den transatlantiske Handel, exklusive Handelen med de dansk-vestindiske Der, i Virkeligheden medfører, et Offer for Statskassen, der naagtet Beløbet af den af Staten tilstaaede Remission i de senere Aar er noget større end tidligere, dog i Virkeligheden er for Statssamfundet bleven mindre, idet den ved foregøede Tilførsler tiltagne Concurrence har filltet Priserne i Forhold til de udenlandske Lavere end tidligere, saa at Consumenterne nu kjøbe navnlig Caffé i Forhold til, hvortil denne Artikel kan lægges hertil fra andre europæiske Markeder, endnu billigere end i 1848; og saaledes faaer den